

flertal for de ændringsforslag, ministeren har stillet, og at der også, når ændringsforslagene er vedtaget, vil være et flertal for lovforslaget ved tredjebehandlingen, endda et noget bredere flertal, end de første meget hidsige diskussioner kunne tyde på.

Vi er fuldt overbeviste om, at denne nye konstruktion vil styrke arbejdet med menneskerettighederne, og jeg kan til hr. Jeppe Kofod sige, at det er vores indstilling, at centeret vil være en betydelig forbedring i forhold til det arbejde, der har været hidtil, og at vi derfor med fuld tryghed støtter forslaget og de ændringsforslag, ministeren har stillet.

Margrete Auken (SF):

Det undrede mig lidt, at Venstres ordfører sagde, at der havde været hidsig debat, da vi havde første behandling.

Det erindrings jeg ikke. Altså jeg erindrings i og for sig, at vi havde en meget konstruktiv debat ved førstebehandlingen, og at der var nogle ting, vi påpegede. Det, der jo så er sket i forløbet, er, at der ikke har været nogen imødekommenhed over for Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti vedrørende de punkter, som var meget vigtige for os.

Der har været imødekommenhed med hensyn til holocaustcenteret, og det er udmærket, at det bliver særskilt nævnt, men Venstre går ind her og, synes jeg, laver en fuldstændig absurd overbygning.

Når man nu skulle af med råd og nævn, hvad gør man så? Så laver man noget, hvor der virkelig er stor djøfisering på toppen af det. Nu ved vi jo ikke endnu, hvem der bliver centerdirektør, og der har været forslag fremme, som var dybt saglige, og så har der været forslag fremme her for nylig, så jeg tænkte, sagligheden i dem må være, at vedkommende har så meget i løn i forvejen, at de ikke skal have ekstra penge for at sidde der, så man trods alt sparer dét i foretagendet; men det ved vi ikke noget om.

Det har været meget svært at få rigtig gode argumenter for en så mastodontisk overbygning som den, der ligger i forslaget, og derfor har det altså også været et forbløffende forløb, at vi ikke kunne få den slanket, så vi kom, havde jeg nær sagt, i overensstemmelse med regeringens politik og det, der blev lanceret, nemlig at man skulle begrænse råd og nævn mest muligt og sørge for, at de, der var der, havde funktionalitet hele vejen igennem.

Det, som er den tunge ende for os i det her, er, at vi ikke er helt trygge ikke bare ved, at det ikke bliver for dyrt, men heller ikke ved, at den uafhængighed, som et center for menneskerettigheder skal have ifølge Parisprincipperne, kan blive varetaget.

Vi har fået forsikringer om det; vi har skrevet i vores betækningsbidrag, at vi noterer os, at de forsikringer er kommet, og at vi selvfølgelig også helst tror på dem. Det er altså et punkt, hvor jeg meget nødig vil få ret i mine bange anelser, men der er noget i konstruktionen, som gør det urovækkende. Vi mener også, at det er vigtigt, at det er Folketinget, der igennem bevilningerne påtager sig ansvaret for, hvordan vi sikrer den uafhængighed, og ikke overlader det til et hundeslagsmål i en centerstruktur, hvor det er meget vanskeligere at gennemskue Folketingets ansvar for, at vi får et ordentligt arbejde med center for menneskerettigheder, eller hvad det nu kommer til at hedde. Det er jo ikke navnet, der er det afgørende; det afgørende er, at det kan komme til at leve op til det, det skulle.

Så går jeg selvfølgelig ud fra, at ministeren til det her lovforslag, altså udenrigsministeren, som jo er en trænet parlamentariker, der ved, at det er god skik, at man svarer på spørgsmål, ikke sidder som andre ministre og hovent bare lader det hele løbe forbi sig og ikke går ind i debatten. Der har vi jo tillid til, at udenrigsministeren, som også er vant til at behandle Folketinget ordentligt, naturligvis går op og svarer på de spørgsmål, der er blevet stillet i det her forløb, og jeg har faktisk også tillid til, at vi får den forsikring, som blev efterlyst af hr. Jeppe Kofod, om, at det naturligvis er regeringens intention at få styrket menneskerettighedsforskningen både nationalt og internationalt, og at det selvfølgelig vil ske så uafhængigt, at selv når man træder regeringen over tæerne, vil det ikke komme til at koste kroner og slet ikke stillinger; hverken kroner eller stillinger, tak.

Det er en forsikring, som jeg egentlig også vil sætte pris på at vi får helt klart tilkendegivet, for det var jo noget af det, der også var vigtigt i det her forløb.

Hvis vi kan få vores ændringsforslag igennem, ja, så stemmer vi med stor glæde for det her forslag, for jeg mener, der virkelig er rigtig gode saglige ting i det, og jeg mener, det havde været en god disposition at samle disse forskningsinstitutioner, som man i øvrigt havde villet samle, så jeg tror, vi får meget mere glæde af dem i vores daglige arbejde, når det kommer.